

tilfredsstillende, idet de Kommitterede ere komne til en enstemmig Indstilling om Ordningen af de herhen hørende Forhold. Indstillingen er accepteret af saavel den norske som af den svenske Regjering og begge de lovgivende Forsamlinger i samme Lande, og Resultatet foreligger i Love, som allerede ere udfomne i disse Lande. Udcastet her ledsages af disse Love fra Norge og Sverige, med hvilke det stemmer næsten aldeles ordret. De smaa Uoverensstemmelser, der findes, ere væsentlig begrundede i de forskellige Forhold i de forskellige Lande. Saaledes er der Bestemmelser om, hvor Sager angaaende Varemærkers Beskyttelse skulle henvises; det ene Sted gaa de til Raadsrueten, det andet Sted til Handelsretten o. s. v. Det er altsammen kun Bagateller; i alt det Store og Væsentlige er Lovforslaget overensstemmende med de Love, som allerede ere udfomne i de andre Lande. Under søger man, hvorledes dette Lovforslag stiller sig overfor den her bestaaende Lov om Beskyttelse af Varemærker, er der i Motiverne gjort fuldstændig Rede for de mindre Uoverensstemmelser, der er mellem den bestaaende Lov og den nu foreslaaede. Naar man under søger det, tror jeg Enhver vil indrømme, at de Forandringer, der ere foretagne, i Virkeligheden ere Forbedringer, saa at der heller ikke i saa Henseende kan være Noget imod Lovudkastet at erindre. Jeg skal saaledes varmt anbefale, at det vedtages af det høie Thing. Jeg bemærker yderligere, at man har tænkt sig, at Lovudkastet allerede skulde træde i Kraft den 1ste Januar 1885, og det anser jeg for meget heldigt, at man snarest mulig kommer til Overensstemmelse i Landene om denne Sag. Jeg vil derfor anbefale, at den gaar let og hurtig gennem Thingene, saa at den kan blive færdig fra Rigsdagen til den Tid.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Uendingsforslag indkaldtes til Fredag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Omordning af Hesteskatten i Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Broberg: Jeg beklager meget, at jeg den første Gang, jeg skal tage Ordet i denne Sal, maa optræde som Opponent mod det Lovforslag, som nu er til Behandling, hvad jeg senere nærmere skal begrunde. Det glæder mig imidlertid samtidig at kunne udtale, at det ikke paa nogen Maade er som Opponent mod den høitærede Indenrigsminister; jeg optræder; thi uagtet han har indbragt Forslaget, betragter jeg det egentlig mere som en formel Sag for hans Bedkommende, idet Oprindelsen til Forslaget jo stammer fra Kommunalbestyrelsen efter nærmere Forhandling med Kultusministeriet i Anledning af det Bidrag, som Hesteskatten hidtil har afgivet til Pleie- og Fødselsstiftelsen. Forslaget deles sig i to Dele; den ene Del angaar Udvidelsen af Omraadet for Hesteskatten, og den anden Del Forhøielsen af selve Statten. Hvad nu Omraadet angaar, er der vist ikke den mindste Smule at sige imod, at det bliver udvidet ogsaa til den Del af Kjøbenhavn, der hidtil har været fritaget for Statten, idet denne Del af Kjøbenhavn jo nu er bleven stillet paa lige Fod med den gamle Del af Byen, hvor Hesteskatten opkræves; men der er desto værre derved at bemærke, at samtidig med, at man vil udvide Omraadet, vil man ogsaa en Udvidelse af Skatteobjektet, Hestene. Efter den gamle Lov var det kun de Heste, der brugtes til Luxus, Behagelighed og Fornøielse, der skulde betale Skat, men nu har man pludselig gjort den Forandring, at man inddrager under Skatten den hele Personbefordring; skjøndt der jo er en ganske overordentlig stor Forskjel paa Personbefordring i Almindelighed og paa Personbefordring til Luxus, Behagelighed og Fornøielse. Det har naturligtvis sin Grund, at man har villet gjøre dette Skridt, og denne Grund er vist-